

HODNOCENÍ KREATIVNÍ ČÁSTI STUDIA:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

STUDENT: STRÝČEK Jan

Obor: Herectví ALD

Student Jan Strýček se od přijímacích pohovorů vyznačoval velmi citlivým a přemýšlivým přístupem k hereckému a vůbec jakémukoli kreativnímu zadání. Jelikož přijímací pohovory, na základě kterých byl přijat na KALD DAMU, nebyly jeho první, vyznačovalo se jeho vystupování nadhledem, suverenitou, schopností hlubšího ponoru do tématu a živou, vzájemně inspirativní interakcí s ostatními uchazeči. Od počátku studia mu byla osobně bližší práce se slovem, resp. textem.

I když v rámci přijímacích pohovorů předvedl suverénní a promyšlenou etudu s klarinetem, samotné studium akcentující metaforické vyjadřování přes materiál, objekt, resp. loutku jako by mu postupem času stále více svazovalo ruce. Nejistota a nervozita se čím dál výrazněji podepisovaly na výstupech jeho práce. Tímto způsobem docházelo k momentům, kdy se jasně a sebevědomě podaný text setkával s nejistým nebo bezradným gestem, pohybem, nebo akcí. Nejvýrazněji se tato bezradnost projevila v loutkových scénách Objevení nebe a především Prokletí rodu Gordonů, kde loutka-výtvarný objekt staticky deklamovala text.

Jan Strýček plnil a nadále plní funkci (obrazně řečeno) mozku svého hereckého ročníku. V rámci práce na první diskové inscenaci Objevení nebe se zásadním způsobem podepsal na druhé verzi adaptace původní předlohy. Důsledně pracoval s motivy a motivacemi jednotlivých postav adaptace, ale také s obrazností, resp. obrazivostí adaptace (v úzké spolupráci se studentkou scénografie Terezou Černou).

Jan Strýček si je velmi dobře vědom osobních rezerv hereckého, nebo vůbec jevištního projevu, proto není divu, že se ve svém magisterském projektu chce zaměřit na „schopnost přirozené jevištní existence, respektive umění lépe čerpat jistotu a klid při pobytu na jevišti právě z nejistoty toho, co bude.“

Mgr. Branislav Mazúch

Datum: 27.06. 2016

